

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 1

Суми
Сумський державний університет
2016

Лівші краще ніж правші писали неведучою рукою, обома руками в одному напрямку або дзеркально. Правшам більше подобалися математика й хімія, а лівшам – іноземна мова, історія й малювання. Фізика, музика й фізичне виховання оцінювалися однаково.

ДІЯ МЕКСИДОЛУ ЗА УМОВ ГОСТРОГО ПЕРЕВАНТАЖЕННЯ ОРГАНІЗМУ ЗАЛІЗОМ

Балюк О.Є., Дмитренко Р.Р.

*ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія» (м. Полтава),
кафедра експериментальної та клінічної фармакології*

Відомо, що надлишок заліза (Fe) при гемохроматозі, β -таласемії, частих переливаннях еритроцитарної маси вимагає терапії хелаторами Fe, до яких належать десферал, деферипрон і деферазирокс. Вибір хелаторів Fe обмежений, а їх токсичність велика, що робить актуальним подальший пошук подібних засобів. Одним з них може бути мексидол, який взаємодіє з Fe *in vitro*.

Мета роботи – вивчити вплив мексидолу на вміст Fe в сироватці крові та органах лабораторних тварин при гострому перевантаженні організму Fe.

У ході експерименту білим щурам одноразово інтрагастрально вводили хлорид Fe (III) у дозі 2000 мг/кг. Мексидол вводили тваринам через 10 хв після введення розчину солі Fe одночасно інтрагастрально (1250 мг/кг) та інтраперитонеально (100 мг/кг). Десферал як препарат порівняння застосовували таким же чином (250 мг/кг і 80 мг/кг). Через 5 днів у сироватці крові, печінці й селезінці визначали вміст Fe методом атомно-емісійної спектроскопії з індуктивно-зв'язаною плазмою.

Перевантаження Fe характеризувалося збільшенням його вмісту в сироватці крові в 3,4 разу, у печінці – в 1,4 разу, у селезінці – в 1,5 разу в порівнянні з контролем. Застосування мексидолу викликало зниження концентрації Fe у сироватці крові в 3 рази, у селезінці – в 1,5 разу в порівнянні з контрольною патологією. У печінці мала місце тенденція до зниження концентрації цього елемента. При використанні десфералу вміст Fe у сироватці крові знижувався в 2,9 разу в порівнянні з патологічним фоном. У печінці тварин даний показник зменшувався в 1,7 разу, а в селезінці – істотно не змінювався.

Отже, при одноразовому перевантаженні організму Fe мексидол зменшує вміст даного елемента в сироватці крові та «навантажувальних» органах, що за виразністю в сироватці крові не поступається ефекту десфералу.

ОТОМІКОЗИ: МІКРОБІОЛОГІЧНІ ТА ПАТОГІСТОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПЕРЕБІГУ

Бойко А.О., Броснівська М.М., Івахнюк Т.В., Будко А.Ю.

*Сумський державний університет, кафедра гігієни та екології з курсом мікробіології,
вірусології та імунології, кафедра патологічної анатомії*

Значна частина зовнішніх отитів – це грибкові ураження. На відміну від екземи, де конституціональні моменти і реактивність організму відіграють провідну роль, для розвитку грибів важливими є вид, вірулентність збудника.

Метою роботи є оцінка кількісного та якісного складу мікробіоти пацієнтів з отомікозами для вдосконалення ефективності їх лікування в амбулаторних умовах. Для досягнення поставленої мети були використані наступні методи: гістологічний, мікологічний, імунологічний та математико-статистичні.

У роботі для дослідження використовували матеріал взятий від 223 пацієнтів, з яких у 7,2% (n=16) виявлені отомікози.

Гістологічна мікроскопія матеріалу, отриманого від пацієнтів з ЛОР-патологією, виявила неспецифічну тканину реакцію різного ступеня прояву. Так, в препаратах визначалися ознаки розростання фіброзної, грануляційної тканин, підвищена васкуляризація, переваскулярна змішаноклітинна інфільтрація, десквамація епітелію.